

שמע ישראל

עלון בענייני השעה מבית 'קדושת ציון'

נפשעים? וכי בשביל זה הקמנו מדינה, שנגיש את צווארנו לשחיטה?

הלאה - אמרת שאותו 'קומץ' מפירים את החוק. על איזה חוק אתה מדבר? החוק שאוסר על יהודים להגיב על הטרור הערבי, כי הצבא אמור לעשות את זה? החוק שבנוי על הסכם אוסלו האומלל, שמבחר את ארצנו לחתיכות ומוסר בידי המרצחים אזורים שהם יודנריין? החוק שאינו מספק הגנה ליהודים הרוצים ליישב את ארצם, ומעדיף את הנרטיב של האויב?

הלאה - 'גורמים עוול עצום לציבור המתיישבים שומר החוק'. זהו תכסיס תקשורתי ידוע, 'לשבח' כביכול את ציבור המתיישבים בכך שהוא 'שומר חוק' - קרי משתף פעולה עם הקונספציה, ולפיה הוא צריך להסתגר מאחורי גטאות ולאפשר לאויב לתקוף בלי להגיב עד שהסכין מונחת על הצוואר - ותוך כך לגנות את 'הקומץ' ולומר שהוא 'גורם עוול לציבור המתיישבים'. לא, אדוני ראש הממשלה, מי שגורם עוול עצום לציבור המתיישבים זה מדיניות הממשלה המגבה את צבא הקונספציה ומאפשרת לפורעים השואפים להשמידו להרגיש כבעלי הבית. מי שגורם עוול עצום לציבור המתיישבים זה מי שנותן הוראות לצבא לשמש במקרה הטוב ככוח יוניפי"ל בלבנון, להפריד בין הכחות, לא לעמוד לצד המתיישבים, חלילה. מי שגורם עוול עצום לציבור המתיישבים זה לא מי שמשיב מלחמה כדי להרתיע את האויב, אלא מי שמאפשר לדם יהודי להשפך תוך שהוא דואג שיהודים לא יגיבו, חלילה, כדי לא להרוס את 'מרקם החיים' האוסלו-ידי, על-פיו המרצחים הם ילידי המקום, ואילו היהודים הם פולשים בלתי-חוקיים.

הלאה - 'מפריעים לצה"ל במילוי משימותיו'. אולי תגלה לי מהן משימותיו של צה"ל ביהודה ושומרון, אם לא לתמוך בהתיישבות היהודית ולהדוף את הפורעים הערבים צמאי הדם? לפנות נקודות התיישבות שלא מתואמות עם הקונספציה? לשמור בקנאות על מתנה אוסלו? לדאוג שאף יהודי לא יפלוש מעבר לתחום המושב ששרטטו עבורו בווישנגטון?

ולקינוח - 'פוגעים במעמדה של ישראל בעולם'. יצא המרצע מן השק! למה אתה שומר את זה לסוף, אם בעצם זה כל מה שמעניין אותך באמת? **צוותי הטלויזיה המתלוצצים לפורעים יוצרים לנו תדמית לא יפה. העולם אוהב יהודים מתים.** עבור אושוויץ קבלנו מדינה, עבור ההבלגה במלחמת המפרץ קבלנו כמה מלים יפות, עבור הגרוש מגוש קטיף שרון קבל לחיצת יד מאיזה פקיד פקיסטני באו"ם כשהתקשורת הישראלית מתמוגגת מנחת עד שזה התפוצץ לנו בפרצוף בשמחת תורה תשפ"ד, ועבור הטבח הנורא עצמו קבלנו נאום מליצי עם דמעות תנין של ביידן, שטרם מיד לדאוג לך שנובס במערכה ולא נגיב כפי שכל עם שפוי אמור להגיב כשעושים לו פרומיל

◇ נצבים-וילך | גיליון מס' 18
נושאי המאמרים:

באיזה צד אתה, רה"מ? | סערת הנמ"ר | רע"ם ביום בהיר | מפלגת עמך ישראל | פרשת נצבים-וילך: חומרת ההשתמטות

יום ראשון, י"ז אלול התשפ"ז

באיזה צד אתה נמצא, אדוני ראש הממשלה?

זה כבר הפך לדבר שבשגרה כל מוצאי שבת, כשמתקבלים דיווחים על 'אלימות חמורה' של מתנחלים כלפי חסרי-ישע פלשתינים. מכיון שהאנרכיסטים מהשמאל וחבריהם בעולם אינם פוקדים את בתי הכנסת ופחות מהדרים בסעודות שבת ושאר מצוות היום, יש להם זמן רב, וחבריהם בתקשורת אף הם עובדים שעות נוספות כאשר הצד היהודי מנוע מלהגיב. כך הפך יום השבת ליום אטרקטיבי במיוחד עבור מחוללי הפרעות, אשר נועדו לא רק לפגוע פיזית ביהודים ולהטיל עליהם אימה, אלא יותר מכך - לייצר את הנרטיב השקרי שישרת את מגמתם להקים ישות רצחנית ביהודה ושומרון, שתשחזר את מה שאחיהם בעזה עשו לפני שלוש שנים.

תגובת הצבא לאירועים בקוסרה ובג'לוד אינה מפתיעה אף אחד. הפיקוד הבכיר ובראשו מטכ"ל הקונספציה אינו מסוגל לחשוב אחרת מאיך שתוכנת במשך עשרות שנים בקורס פיקוד ומטה ובשאר המקומות, בהם מעצבות עמדות השמאל הרדיקלי את החשיבה העקומה שהולידה את 'איר גולן, גדי אייזנקוט וחבריהם. יותר כואבת היא תגובת ראש הממשלה, שאמר - "אני מגנה בתוקף את מעשי האלימות הנפשעים שבוצעו בכפרים קוסרה וג'לוד על ידי קומץ פורעים שמפירים את החוק, גורמים עוול עצום לציבור המתיישבים שומר החוק, מפריעים לצה"ל במילוי משימותיו ופוגעים במעמדה של ישראל בעולם".

ראוי להתעכב על הדברים, כי הם מלמדים על חולי עמוק שהצליח לחלחל גם לדרג המדיני הבכיר ביותר, וכאן זה חמור שבעתיים, כי זה דרג שנבחר בידי הציבור האמוני. 'מעשי אלימות נפשעים' אמרת? באיזה צד אתה נמצא? אתה בוודאי מודע לכך, שיהודי שנכנס לשטח A מסכן את חייו בעצם הימצאותו בקרבתם של אותם 'תושבים תמימים' והצבא אף אוסר עליו לעשות זאת בשל כך. אתה בוודאי מודע לכך, שאין כפר ערבי ביהודה ושומרון שאינו שורץ מחבלים וכלי נשק ושאינו רווי הסתה, אין ישוב ערבי שתושביו אינם חולמים על שחזור הטבח הנורא בשמחת תורה. אז **כאשר כמה יהודים מגיבים תגובה מינורית לכל זה - אתה קורא לזה 'מעשי אלימות'**

ממה שעוללו לנו המרצחים. יהודים מתים מצטלמים טוב, יהודים חיים, שפויים, חזקים ובריאים בגופם, בנפשם וברוחם - את זה העולם לא מוכן לקבל. הנצרות בנתה את כל התיאולוגיה שלה על היהודי השפל והמוכה, והנה באים כמה יהודים עם גוזמיות שלא נרתעים מפראי האדם הישמעאלים וממצלמות ה-CNN ולכן הם 'פוגעים במעמדה של ישראל בעולם'...

יש לי חדשות עבורך, אדוני ראש הממשלה. עשרות מלינוי גויים בארה"ב ובעולם כולו כבר זנחו את התיאולוגיה הנוצרית הקלסית ומבינים, כי עם ישראל שב לארצו לקיים את חזון הנביאים. הם רוצים לראות ישראל חזקה, עוצמתית, בוטחת בעצמה. הם מהווים כתב אישום חמור כלפי היהודים שאמצו את התבוסות וההתמסכנות כאסטרטגיה וכהשקפת עולם. מעמדה של ישראל בעולם נפגע דווקא בשל החשיבה העקומה הזאת, כאילו נזכה לאהדת העולם במחיר חיינו, בטחוננו והגשמת זכותנו על ארצנו. זו בעיה נפשית עמוקה, הדורשת פתרון מידי. אף פסיכולוג לא יפתור את הבעיה הזאת. אם רוצים להתגבר עליה, צריך לחזור לרש"י הראשון בתורה. אמונה בבוא עולם, הבנת היעוד שלנו כעם ה' שכרת עמו ברית על הארץ ועל קיום התורה ונאמנות מוחלטת לאותה ברית. תנסה את זה, בנימין נתניהו, ותגלה שכל כשרונותיך הדיפלומטיים אינם שווים מלה אחת של רש"י הקדוש!

אכן, מערכת בחירות לפנינו, אבל היא כנראה לא תתקיים בקלפי בט"ז מרחשון, כי אם בכל יום ויום בלבד של כל אחד מאתנו, וביתר שאת בירח האיתנים ובעשרת ימי תשובה הבאים עלינו לטובה. נבחר בחיים, נבחר בתורה, נבחר בכינון מלכות ה' על טהרת הקודש בדרך לגאולת עולמים!

יום שני, י"ח אלול התשפ"ו

הנמ"ר - מבחן ציבורי עבורנו, ציבור היראים

הסיפור חוזר על עצמו שוב ושוב. מצד אחד, מדברים בצה"ל גבוהה גבוהה על כך שהציבור החרדי חייב להתגייס והצבא מוכן 'לבוז לקראתו' מבחינת תנאי השרות, ומאידך - רואים כיצד הציבור הדתי-לאומי, שכבר נמצא בצבא, נתון להשפלה ולמחמס זכויותיו הבסיסיות בידי אותו פיקוד בכיר בצבא, הנתון לשליטתם של ארגוני הפרוגרס הרדיקלי. הן חיי הרוחניים והן חיי הפיזיים של חייל עומדים בסכנה מתמדת בשל גחמותיהם ההזיות של אותם אנשים, שכאשר מתחקים על שורשיהם האידיאולוגיים, מבינים כי חזוק הצבא הוא הדבר האחרון שנמצא על סדר יומם.

כעת התבשרנו על סערה בחטיבת גבעתי בעקבות החלטת מפקדי גדוד רותם להטיל עונשי מחבוש על לוחמים שסרבו לצאת לפעילות מבצעית ברצועת עזה כאשר בנמ"ר שבו נדרשו לנוע שהתה פרמדיקית. חלק מהלוחמים נשלחו למחבוש בפועל, ואחרים הועמדו לדין משמעתי. צה"ל, שרב מטעמו אחז שהפעולה היא 'הכרחית' וכרוכה ב'פיקוח נפש' - ביטל את הפעילות בעקבות הסרוב. כנראה שגם במצב של פיקוח נפש אי אפשר למצוא פרמדיק גבר... עוד דווח, כי 'מפקד הפלוגה שוחח עם הלוחמים והסביר להם את חשיבות המשימה ודחיפותה, וכי רב החטיבה אישר את ביצועה למרות הסוגיה ההלכתית שעלתה'. לא, לא צפיתי שרב החטיבה יגיד אחרת ממפקד הפלוגה.

התגובה האינסטינקטיבית של ציבור היראים מתחלקת לשתי צורות. שתיהן נכונות, אבל האתגר העומד בפנינו אם רצוננו לשנות את המציאות הוא לאמץ את שתיהן כאחת, ולא שכל קבוצה תתבצר רק בעמדה שלה. ואם מעט נתבונן, נגלה כי לא מדובר בשתי תגובות סותרות, אלא בתגובות המשלימות זו את זו.

התגובה החרדית הצפויה היא שיש כאן הוכחה נוספת (כאילו היינו צריכים עוד הוכחה) לכך שהצבא אינו מקום שיהודי ירא שמים יכול לשהות בו, צה"ל משקר כשהוא אומר שהוא מוכן לאפשר לחייל חרדי לשמר את אורחות חייו והגיוס לצבא הוא אמצעי לחילון הציבור החרדי, ויש להלחם כנגדו בכל עוז.

התגובה הדתית-לאומית הצפויה היא שחייבים לסייע בידי אותם חיילים שעומדים לדין על זכותם לקיים את ההלכה ולא לשנות את אורחות חייהם, ושלא יתכן שמי שמוכן להתמסר ואף להקריב את חייו למען הצלת האומה יהיה נתון למרמס ולהשפלה. יש לשנות את הצבא מהיסוד, ולהפוך אותו למקום, בו אכן ישכון ה', ובודאי לא לגרום לסילוקו.

איזו תגובה צודקת? שתיהן, כמובן. אבל מה שחשוב הוא שלא כל ציבור יתבצר בעמדתו, אלא נבין סוף סוף, כי המלחמה היא אחת. דווקא מי שמבין את עוצמת הסכנה הרוחנית שבגיוס חרדים לצבא - חייב לעמוד לצדם של אלו שהחליטו בכל אופן להתגייס, כדי להציל כל מה שניתן ולאפשר להם לשמור על צורת חייהם הדתיים. מי שטוען, כי זו בעיה שלהם שהתגייסו ושיתמודדו לבד עם הבור שזכו לעצמם - אינו יודע אהבת ישראל מהי!

מאידך, מצופה מהציבור הדתי-לאומי (אני מדבר, כמובן, על מי שבאמת ירא את ה' ולא על מי שרק משתייך סוציולוגית למגזר) שילמד ממקרים כגון אלו, שהסרוב החרדי להתגייס לצה"ל על-אף החשיבות העצומה של מלחמה באויב והגנה על ישראל מפני אויביה - אינו סרוב שנובע מתפיסה אוגוואנטית, מחוסר אכפתיות, מהתנכרות לערכי האומה. להפך - הבידול מההווה הקלוקלת שהצבא מקדם בכל כוחו - הוא שמבטיח את המשך קיומנו כעם ה', והוא שעומד לנגד עיני גדולי התורה שנקטו את התפיסה הזאת.

לא תמיד קל להכיל מורכבויות, לא תמיד קל לראות שני צדדים בסוגיה, לא תמיד קל - בנושאים ציבוריים במיוחד, המעלים אמוציות עזות - להבין שהאמת השלמה מנוסחת ביותר ממשפט אחד. במיוחד נכונים הדברים, כאשר מקנן ברבים חשש, שאם תגלה הבנה לצד השני - זה יחליש את העמדה שלך, ולא תוכל להסביר אותה לצעירים. אולם דווקא כאן, זה לא רק נכון וצודק, אלא גם הרבה יותר חכם ופרקטי לשאת את שני הדגלים יחדיו - הן את המלחמה על זכויותיו של החייל הדתי שנמצא בצבא והן את המלחמה על זכויותיו של הצעיר החרדי, שמבין שבצבא כפי שהוא נראה כיום - אין לו מה לחפש, גם אם אינו שוקד על תלמודו יומם וליילה.

מלבד זאת, גישה אחראית הוואה את שני הצדדים, בהכרח תוביל אותנו לפתרון האמיתי והמערכתי - דרישה חד-משמעית של כלל ציבור היראים לשינוי יסודי של כל מבנה הצבא, שליחת מטכ"ל הקונספציה והפרוגרס הביתה והקמתו של פיקוד בכיר חדש, הכולל קצינים יראי ה' שמבינים את יעודו של צבא ישראל (הגיע הזמן לשנות את שמו ולחדול מהביטוי 'צבא הגנה לישראל') כצבא שנועד להלחם מלחמות ה' על-פי ערכי תורתנו שבכתב ושבעל-פה - קדושת המחנה, כיבוש הארץ, השמדת האויב וכינון מלכות ה' בארצנו.

אם רק נאמין בכך, נגלה כי רבים מקרב הציבור המכונה 'מסורת' - אף הם מזדהים עם הדרישה הזאת, וכך נוכל להגיע למסה קריטית של תומכים, שתיצור את השינוי המיוחל. חודש אלול הוא זמן טוב לחשבון הנפש, וברמה הלאומית - קשה לי להצביע על משהו יותר דחוף מזה...

יום שלישי, י"ט אלול התשפ"ו

רע"ם ביום בהיר - נירמול הבגידה

בדרך להלבנת שיתוף הפעולה עם אויבינו המרים ביותר והקמת ממשלה בתמיכתם, כפי שנעשה בשעתו באוסלו ובממשלת השינוי והשיסוי של בנט, התבשרנו אתמול על צרופ של ח"כ יואב סגלוביץ' מ'יש עתיד' לנציגי האחים המוסלמים בכנסת, הלא היא מפלגת רע"ם. במהלך שנראה במבט שטחי כגלגל הצלה נואש לעוד ח"כ אפור מ'יש עתיד' שאין לו סיכוי להשאר בכנסת בדרך אחרת, התחוללה מתחת לאפנו רעידת אדמה ערכית, והתקשורת - כדרכה - מכבסת את החרפה בדיבורים על 'מלחמה בפשיעה במגזר הערבי' ושאר ירקות. לכן מחובתנו לזעוק, להתריע ולחשוף את האמת הכואבת מאחורי המהלך - מדובר במעשה בגידה מהקשים שניתן להעלות על הדעת, המעיד על התפרקות ערכים טוטאלית של החברה הישראלית.

אשר מנרמלת את התהליך החמור, כפי שנרמלה בשעתו את שיתוף הפעולה עם ערפאת, יורשו של היטלר, עד שהיצור הנאלץ עמד לצד ראשי המדינה על הבמה באוסלו וקיבל ביחד אתם 'פרס נובל לשלום'.

כעת הולכים צעד נוסף, וח"כ יהודי, הנחשב לציוני, ששרת כניצב במשטרה, מצטרף בגלוי לאויבי ישראל, אשר עד היום מסרבים לכנות את חמאס וחיזבאללה 'ארגוני טרור', ואשר מנהיגם מנסור עבאס, הידוע במתק לשונו בשפה העברית, מדבר בערבית על כך שאין לנו כל זכות לא בהר הבית, לא בכותל (אל-בוראק בלשונו) ולא בירושלים בכלל. ואם עד כה דובר על הקמת קואליציה עם תומכי הטרור הללו, מעשה חמור בפני עצמו אך מובן לנוכח האובססיה של בנט להיות ראש ממשלה בכל מחיר - כעת מדובר על הצטרפות על מלא למפלגה השואפת למחוק את ישראל ולהקים תחתה מדינת שריעה איסלמית.

קצת מגוון לשמוע על הגשת כתבי-אישום חמורים על בגידה כנגד נערים בני 14 משום שרססו כמה סיסמאות בגנות הממשלה בהשראת איראן, שעה שבכנסת יושב לו אדם, המצטרף בגלוי לאויבינו המרים ביותר, ואף אחד לא מעלה על דעתו להעמיד אותו לדיון. אולם זוהי בדיוק המטרה כאן - נרמול הבגידה, הפיכתה באמצעות הפוליטיקה ללגיטימית, 'למהלך מדיני', לטובת החברה הישראלית, כמובן...

ישנם פשעים, שטועים לחשוב שכאשר מדינה מבצעת אותם - הם הופכים למעשה מותר. כך, בשעתו, היו יכולים להכניס למאסר לעשרות שנים אדם שתמורת בצע כסף מכר שני קלצ'ניקובים מצ'וקמקים לארגון טרור, אבל יצחק רבין ושמעון פרס יכלו למסור אלפי כלי נשק לערפאת ולהקים עבורו צבא, כי הם עשו זאת 'למען השלום', ואבוי למי שהתנגד לכך. **מדובר בשפל מוסרי של חברה, שאינה יודעת להבחין בין טוב לרע, שכל מושגי הטוב והרע מעורפלים אצלה בכוונת מכון, חברה שרודפת יהודים לומדי תורה וגיבורים המיישבים את הארץ, שמתעללת בחיילים הרוצים להגן עליה בלי לוותר על אמונתם, ובאותו הזמן היא מתגמלת את אויביה, מאפשרת להם להשתולל בכל מקום, דואגת לזכויותיהם, מלבינה את עבירות הבניה שלהם ומאפשרת להם להשתלט על מרחבי ארצה.**

זו לא רשלנות, זו שיטה, שיטה מודעת שנועדה לטשטש את הזהות הלאומית שלנו ולהפוך את ישראל למדינת כל אזרחיה על-אף הנהירה ההמונית של הצעירים בחזרה לאביהם שבשמים. **יואב סגלוביץ' אינו אלא סימפטום של אובדן הערכים והזהות, המכרסמים בנו מבפנים. פרצופה המכווץ של מחאת קפלן חשף את מה שמתרחש בלבבות של אלו, אשר גידלו כאן דור 'ישראלי' נטול שורשים יהודיים, ושלות הנפש שבה השמאל מתחסם למעשה הבגידה המבחיל שלו מלמדת, כי לא מדובר על תופעה שולית, אלא על הלך רוח הנושב בחוזקה בקרב אותם חלקים בעם, השואפים להטביע את כולנו בבחירות הקרובות.**

אין כאן שאלה פוליטית, יש כאן שאלה ערכית, זהותית. עלינו להכריע בין מדינה יהודית עם ערכים יהודיים, עם מערכת משפט תורנית, עם צבא שונה לחלוטין שינוער מכל אלופי הקונספציה והפרוגרס, עם מערכות שלמות שיעברו רענון וטיהור, לבין מדינת כל אזרחיה, המעניקה לאויבי ישראל על מגש של כסף את חלומם הורוד ביותר - חיסולה של המדינה היהודית, מבלי צורך לירות ולו כדור אחד! כאשר קצין בכיר במשטרת ישראל לשעבר מצטרף בגלוי לתומכי הטרור אל מול שתיקה רועמת של כל מחנה השמאל, משמעות הדבר הוא שהשמאל כולו הכריע באיזה צד הוא נמצא. זה עצוב מאוד, אבל יהיה זה עצוב שבעתים אם גם הציבור האמוני יראה בסגלוביץ' יריב פוליטי ותו לא. **לא מדובר כאן על פוליטיקה, מדובר על עצם קיומנו הפיזי והרוחני גם יחד. בינו נא זאת!**

יום רביעי, כ' אלול התשפ"ו

לא עוד מאותו דבר - האמנם?

על רקע הסכנה מהקמת ממשלת אסון שתשחזר את אוסלו ותקדם במלוא המרץ את אג'נדת מדינת כל אזרחיה תוך טשטוש מוחלט של הזהות היהודית והתכחשות מתריסה כלפי בורא עולם וכלפי הברית שכרתנו אתו, מבינים רבים בגוש האמוני, כי על אף המחלוקות בסוגיות שונות, יש ליצור חיבורים לקראת הבחירות כדי שלא יתבזבזו אף קול בשל אחוז החסימה, וכאשר מביטים לאחור על אותן פעמים בודדות במהלך יובל השנים האחרון בהן הצליח השמאל להקים ממשלה, מבינים עד כמה החשש מוצדק. מכיון שהשמאל יודע שהוא מיעוט הולך ונכחד ורק באמצעות מניפולציות, שקרים והעמדת פנים הוא מצליח מדי פעם להשיג רוב מקרי (או על-די התחפשות 'למרכז', או על-די הסתת מוקד הויכוח משאלות מהותיות לשאלות צדדיות על 'שחיתות' בשלטון, כאילו הם נקיי-כפים וברי-לבב, או על-די שקר במצח נחושה כמו במקרה של בנט), אזי כאשר הוא זוכה לשלטון, הוא יודע שימיו שם ספורים, ולכן הוא פועל בכל הכח לייצר נזקים, שאחר-כך הימין בחדלונו ובחששו מפני הדיפ-סטייט לא מצליח לתקן במשך עשרות שנים. הדברים ידועים ופשוטים, ולכן כל בר-דעת מבין את החשיבות של מניעת האסון של הקמת ממשלת שמאל.

והנה, בתגובה לאיחוד בין 'זהות' ל'ציונות הדתית', אנו שומעים את תגובת ראשי מפלגת 'עמך ישראל', וזו לשונה - "עופר וינטר ויוסף חדאד ממפלגת 'עמך ישראל' דוחים את הלחצים ומבהירים כי בכוונתם להתמודד עד הסוף. לא נהיה שכפ"ץ של אף אחד, באנו להביא רוח חדשה"

עוד הוסיף תא"ל (מיל') עופר וינטר ואמר: "עם ישראל דורש משהו חדש, לא עוד מאותו הדבר. 'עמך ישראל' היא הכתובת היחידה למי שמבקש הכרעה אמיתית בעזה ובכל הגזרות, ודאגה אמיתית ללוחמים ולמשפחותיהם. לא נהיה שכפ"ץ של אף אחד."

יוסף חדאד הוסיף: "עמך ישראל תציג נבחרת של אנשים חדשים, נקיים ולוחמים. המחנה הלאומי דורש מנהיגות שלא נגועה בכשלי העבר, והאיחוד האמיתי הוא מה שקורה אצלנו."

'לא עוד מאותו הדבר' הם דורשים, וזה מובן. אני גם אשמח למשהו חדש, שלא נגוע בכשלון להכריע ולהשמיד את אויבינו, שלא נגוע בכניעה לאליטות הישנות, שמוכן להפוך את 'מדינת היהודים' האנמית למדינה יהודית שורשית ואמיתית. אולם משום מה מריח לי, כי לא רק שמדובר בעוד מאותו הדבר, אלא במשהו חמור יותר, בעוד מ'אותו דבר' שכבר ראינו אצל אנשי 'ימין' כמו בנט, ליברמן ועוד רבים ולא טובים, שמצאו את עצמם עמוק בחיקו המפנק של השמאל והתקשורת האוהדת אותו.

כש'עמך ישראל' מדברת על גיוס חרדים מתוך חוסר הבנה מוחלט מדוע אינם מתגייסים, מתוך התנכרות לערכים היהודיים הבסיסיים ביותר, מתוך עיוורון כלפי מצב הצבא כיום, כאשר חיילים דתיים עומדים בפני מצבים קשים ביותר, כפי שראינו רק לאחרונה בפרשת ה'נמר' והפרמדיקת, כאשר משתמשים ברטרוריקה האנטישמית של בנט, ליברמן, לפיד וחבריהם - אני רואה הרבה מאוד מ'אותו הדבר' שכבר התרגלנו אליו במחוזותינו.

כאשר מעמידים את יוסף חדאד בקדמת הרשימה מתוך חוסר הבנה מוחלט מהי זהות יהודית תוך נסיון לקדם זהות ישראלית חלופית ותוך התעלמות מהתופעה החמורה ביותר, שהאיש 'מאורס', כביכול, ליהודיה - זהו 'עוד מאותו הדבר' של חוסר הבנה בסיסי של מיהו עם ה' ומה יעודו ותפקידו (כל זאת בלי לגרוע מזכויותיו של חדאד בחזית ההסברה מול שונאי ישראל).

כאשר בראש הרשימה עומד עופר וינטר, קצין גיבור ועטור זכויות אך כנראה ללא עומק תורני הנצרך עבור מי שמבקש להנהיג את האומה - מרגישים שיש כאן 'עוד מאותו הדבר' של קצינים שאמנם טובים לאין ערוך מטיפוסים כמו אייזנקוט, גולן, גנץ ושאר אלופי הקונספציה, ועדיין - הוא עבר את מסלול הפיקוד הצה"לי על כל המשתמע מכך, הוא שרת תחת 'הקוד האתי' הרופס, הוא עבר את סדנאות שטיפת המח של קורס

פיקוד ומטה, ועם מטען רוחני זעום - קשה להניח שלא נדבק בו משהו מהפרוגרס. הלוואי ואתבדה, אבל כשרואים את שאר הרשימה שלו מבנים, כי יש כאן ריח חזק של 'ימנה' זכרונה לשמחה - דיבורים גבוהים על 'מין' עם אפס תוכן יהודי, משוואה שיוצרת תוצאות עגומות, וכאשר נכנסת למשוואה גם מגלומניה חולנית, זה עלול להסתיים בנפתלי בנט.

אז כן, עופר, אנחנו לא רוצים 'עוד מאותו הדבר', אנחנו רוצים משהו חדש. אבל את החדש הזה לא נחפש בפוליטיקה השחוקה וברדידות האידיאולוגית שאתה מציג. נחפש אותה במקורות, בחזרה אמיתית לשורשים, בחשיבה רעננה הבנויה על תפיסה, הרואה בתורה את מקור חיינו ואת המצע הרעיוני לקיום האומה בארצה. חודש אלול בעיצומו, עוד מעט ימים נוראים, שנה חדשה, זמן מסוגל לתשובה לפני ה', להמלכתו עלינו בראש השנה, להיטהרות לפנינו ביום הכיפורים, לשמחה של מצוה בחג הסוכות, להתייחדות עם דודנו רוענו בשמיני עצרת, זמן לחשבון נפש אמיתי היכן איבדנו את זהותנו הלאומית כעם ה'. אכן, איננו רוצים 'עוד מאותו הדבר', איננו רוצים לשגות בחטאים, בעוונות, בפשעים - לא כיחידים ולא כאומה, איננו רוצים לשגות בקונספציות הישנות - לא בעזה ובלבנון ובאיראן, אך חשוב יותר מכך, גם לא בקונספציות הישראליות המנסה לרשת את היהדות בבחינת שפחה כי תירש גבירתה.

ה'משהו החדש' שאנחנו רוצים הוא באמת משהו ישן מאד - הזהות היהודית הבסיסית שנחמסה מאתנו בידי ממשלות ישראל לדורותיהן, שחשבו להקים כאן זהות חדשה של עם ככל העמים. תחתיה, אנחנו רוצים לחבור לתהליך העצום שמתרחש כיום בקרב המוני צעירים, שמבינים שהתורה המקורית היא מקור חיינו, ולתרגם את המהפכה שמתחוללת בלב ההמונים ברמת הפרט - למהפכה לאומית שתציור שינוי יסודי בכל הליכותיה של מדינת ישראל. זה המהלך הנדרש עבור 'עמך ישראל', ואתה - עופר וינטר - כנראה לא הכתובת עבורו.

יום חמישי, כ"א אלול התשפ"ז

פרשת נצבים-וילך שוויון בנטל של קיום הברית - חומרת ההשתמטות והעונש עליה

בפרשתנו מופיע ביטוי מהקשים ביותר, אולי הקשה ביותר, שהתורה מבטאת כלפי מי שחוטא וסוטה מדרכה. לצד האהבה האדירה של ה' לעמו, כבר ראינו בתורה כולה וביחוד בחומש דברים בנאום הפרידה של משה, כי אותה אהבה כרוכה בדרישה ובתוכחה במקום שישאל מתכחשים לקיום הברית, וכי ה' איננו סנטה קלאוס, שרק יודע להעניק מתנות לילדים ולחייך כמו סבאלה חביב שמחלק שוקולד לנכדים. התורה מבטאת בצורה שאינה משתמעת לשני פנים את החומרה הרבה, בה היא מתיחסת לעזיבת ה' בצורות שונות - אם בביטוי 'ובערת הרע מקרבך' או 'ובערת הרע מישראל', אם בזעם ה' על חטאי העם השונים, אם באזהרות החוזרות ונשנות כפי שראינו באופן מתומצת ומזעזע בשבת שעברה בקללות שבפרשת כי תבוא, ואם בדרכים נוספות. ועדיין, נדמה כי ביטוי כפי שאנו מוצאים בפרשתנו - טרם פגשנו.

הכתוב אומר על החוטא (דברים כט יב) - "לא יאבה ה' סלח לו כי אז יעשן אף ה' ונקאנו באיש ההוא ורבה בו כל האלה הפתובה בפספר הזה ומחה ה' את שמו מתחת השמים". קוראים את המלים הקשות, ומנסים להבין - מה הגורם לרמה כזו של זעם על אותו איש. הולכים אחורנית לפסוקים הקודמים, המתארים את החטא הנורא, והתמיהה עולה מאליה (שם יז-יח) - "פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם ה' - א- להיני ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה. והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרות לבי אלה למען ספות הרה את הצמאה".

הקללה הנוראה נאמרה על דבר מאד מסוים, שלא היינו מצפים לחשוב שהוא כה חמור. זה לא נאמר על עצם המעשה של עבודה זרה, של זנות אחרי אלהי נכר. זה נאמר

על מחשבה שבלב, שאומרת, כי 'שלום יהיה לי כי בשריות לבי אלך' - על המחשבה, ולפיה אדם ירצה לחטוא ויסבור שבסך-הכל הוא לא יענש, כי הוא חלק מעם ששומר את הברית. הדברים מבוארים היטב בלשונו הזהב של הרש"ר הירש -

"כסבור הוא שהברכות והקללות תלויות רק בהתנהגות הכלל, והכלל נידון על פי מעשי הרוב; ואם הכלל ראוי לברכה וזוכה לברכה, גם היחיד יטול את חלקו ברווחת הכלל, אף על פי שאין הוא ראוי לברכה; משל לגשם היורד על השדה ומשקה גם את גידולי הבר שאינם ראויים להשקאה. הצמח שמשקים אותו מחמת טיבו המעולה קרוי 'הרוה'; צמחיית הבר שאין ראוי לרוות את צמאונה קרויה 'הצמאה'".

על זה לא יאבה ה' לסלוח! האיש הזה אומר - בסדר, אני מצד עצמי לא זכאי לטובת ה', אבל אני חלק מהעם, והעם שומר על הברית, אז אני לא אפסיד. על זה לא יאבה ה' סלוח לו!

חשוב להדגיש - התורה בכללותה מדברת אל אומה, לא אל יחידים. לכל אורך התורה, הרושם המתקבל מפרשטו של מקרא הוא שאנחנו עוסקים כאן בגורל האומה - אם נעבוד את ה', נזכה לכל הברכות, ואם חלילה ההפך - אזי נגלה מהארץ ונפסיד את הכל. אפילו מצוות כיבוד הורים, למשל, שהובטח עבורה אריכות ימים - כאשר מעיינים בפשט הפסוקים, נראה לכאורה כי 'אריכון ימך' פרושו שהעם ימשיך לחיות על אדמתו. היה מקום לחשוב, שהיחיד אינו נושא כאן, אלא רק הכלל.

על הטעות הזאת באה התורה להזהיר בפרשתנו. נכון הדבר, שה' כרת ברית עם אומה, אבל אומה מורכבת מיחידים, והשלם מורכב מחלקיו! נכרתה כאן ברית עם העם, אבל גם עם כל יחיד ויחיד בהיותו חלק מהעם! זהו הבסיס לתורת הגמול האישית, שהנביאים - ובעיקר יחזקאל - הדגישו חזר והדגש, וביתר שאת כאשר גלינו מארצנו ובמדה רבה הפכנו ליחידים העומדים בפני ה', עד שה' ברחמיו השיבנו לעמוד לפניו כאומה בארצה. אולם חזרתנו לארצנו - אינה מוחקת את הגמול האישית, היא משיבה את הסדר על כנו, שאנחנו עומדים כאומה לפני ה', אבל עדיין - כל יחיד ויחיד מחויב לעמוד גם בפני עצמו!

בימינו, הדברים אקטואליים מתמיד, ומקבלים משנה תוקף. רבים סבורים, כי העיקר הוא להיות חלק מהאומה, ושהאומה תעמוד נכון. אין כל ספק, שאכן זוהי מהות הברית, שנעבוד את א-להינו כעם, נעלה אל מקדשו, נשמח לפניו, נקדש את שמו בעולם, נישא בגאון את ערכיו. הדברים האלו הם בעלי משמעות אדירה לאין ערוך כאשר הם מקבלים ביטוי לאומי, ואינם נחלתם של יחידים בלבד. אבל זאת יש לדעת - מי שחושב שהוא פטור כיחיד מקיום הברית - לא יאבה ה' סלוח לו! אדם כזה קודח חור בספינת האומה, ועל מעשיו המקולקלים הוא יענש, ולא תעזור לו ההשתייכות לאומה - "והבדילו ה' לרעה!"

הלאומיות היהודית האמיתית - זו הנובעת מתורת משה - מחייבת את קיום הברית של כל יחיד ויחיד. חיינו הפרטיים של יהודי - וביחוד אם מדובר ביהודי המתמר להיות נציג ציבור - הם בהחלט עניינו של הכלל. הוא אינו יכול להתברך בלבנו ולסבור, כי יזכה לטובה הכללית מבלי שיכלול את עצמו במחויבות האישית לקיום הברית. כפי שהיהדות אינה יכולה להתקיים בלי המימד הלאומי המתבטא בריבונות עם ה' בארצו וכינון חיי האומה לאור התורה הקדושה - כך היא אינה יכולה להתקיים בלי שכל אחד מאתנו יעמוד נכון לפני ה'! לא ניתן להשתמט מהשוויון בנטל של קיום הברית, ואם מישהו הסתפק בדבר עד כה, באה פרשתנו ואומרת את זה בלשון החדה ביותר!